

валенъ характеръ станалъ двигателъ на събитията и тогава на историцитъ дошло да са ужасаватъ презъ онези резултати, които изработила историята въ вѣковното си течение. Пролетарътъ ся появилъ такъвъ, какъвто го направилъ всичкия средневѣковъ порядкъ на работитъ. Преобърнатия отъ историческитъ обстоятелства на гладенъ вълкъ, пролетарътъ не обнаружилъ кротостта на гължбжтъ и историцитъ са изумили и ужаснжли.

Запаятчийската аристократия, подобно чиновническата — е създаение на кралското правителство; постоянно като са нуждаели за пари, кралетъ продавали цеховетъ привилегий ежщотѣй, както продавали общественитъ длѣжности въ този случай, французскій управитель дѣйствовали като купувачи на ренти за до животъ или като чловѣци, които преживявали капиталитъ си. Тъ земали сега отъ господарството си голѣми проценти, и чрезъ това за въ бжджще, тъ му подготвали и нѣкому изъ наследниците си неизбѣжна катастрофа.

Различнитъ аристократий изработени отъ историческия животъ, или учреждени по волята на кралетъ, дълбоко съзнавали взаимната си солидарностъ и онѣзи свѣръзка, въ която ся намѣрвали по-между си различнитъ камъне на старото общественно здание. Когато Тюрго въ 1776 година унищожилъ заключенитъ цехове, тогава отъ всичкитъ страни ся подигнали яростни мѣмрания: парижскія парламентъ, принцове, перове, докторетъ по правото обявили въ единъ гласъ, че всичкитъ французи, като